

en meget precarit Eiendom, og ved at lade dette Forhold blive staaende sværende, vil Forholdet ikke forandres. Det er mig bekendt, at man forgæves har forsøgt ved Auctioner at afhænde Kirker. Man har ikke turdet byde paa dem, fordi man ikke vidste, i hvilken Grad Regjeringsens Bestrebelse vilde forøge Kirkeeternes Byrde, og før det bliver bestemt, hvad der kan paalægges dem, kan denne Usikkerhed ikke hæves. Det er væsentligt af denne Grund, at jeg skal tillade mig at fraraade det ærede Thing at gaae ind paa Ministerens Underændringsforslag. Naar den høitærede Minister har ytret, at der er Udfigt til, at meget fattige Kirker paa Heden og rigt doterede Kirker kunne blive udstyrede paa samme Maade, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at det i Almindelighed vil vise sig, at Kirker, der ligge i rige Egne og med større Tilliggende, allerede fra Fortiden af ere holdte ganske anderledes end en Kirke paa Heden, og da det er en Grundregel, at Intet maa forandres af hvad der hører til Kirken, vil denne Udfigt for Kirkeeterne være bort. Naar den høitærede Minister har sagt, at han ventede, at Fordringerne til Kirkeeterne i Tidernes Løb vilde stilles endnu højere, er jeg enig med ham dert; men naar det skalde forhindre at vedtage en Lov nu, da seer jeg ikke, naar vi skulle faae en Lov, thi den samme Grund kommer til at gjælde paa ethvert Tidspunkt, og der er altid Udfigt til, at Fordringerne vilde stige og stige, og Tidspunktet kommer da aldrig.

Ordføreren: Det er vistnok, som det allerede af den ærede sidste Talers Ytringer vil være indlysende, ikke correct, naar den høitærede Minister har sagt, at Udvalget har nedsat alle Fordringer til Minimum, til hvad der kan fordres af den ringeste Hede kirke, idet man har overladt Balget af Stofferne til Kirkeeterne selv. Thi der er meget stor Forskjel imellem de Prydelser, der blive de Kirker tilbeel, der have ringe Indtægter, og dem, der have store Indtægter. De store og betydelige Kirker vilde allerede fra Fortiden være særdeles vel udstyrede med Hensyn til Alt, hvad der kan gjøre Gudstjenesten høitidelig, og Kirkerne i de fattige Egne vilde være langt ringere udstyrede.

Nu er der en Bestemmelse, paa hvilken der nylig er bleven gjort opmærksom, at man aldrig maa synke ned under, hvad der forhen har været, naar Balget er overladt til Kirkeeteren. Var Balget overladt til Synet, vilde det tværtimod blive Tilfældet, at man steg op til Maximum ved alle Kirker. Saa kunde Synet, naar der staaer, at der skalde bruges de og de Stoffer efter Synets Bestemmelse, tage den Bestemmelse med Hensyn til enhver Kirke, at der skalde bruges de kostbareste Stoffer. Saa kunde det kassere Gjenstande, der i og for sig ikke vare casuable, blot fordi, der til dem ikke var brugt saa kostbare Stoffer, som Synet fandt burde bruges. Det maa vistnok efter min Stilling være mig kjær, om Kirkerne kunde blive saa smukke som muligt, men jeg vil heller ikke have dem mere smukke, end de kunne blive det, uden at man anvender saamegen Tvang imod Kirkeeterne, at de kunde sige, at der var vist Ubillighed imod dem. Det var, fordi Lovforslaget syntes os at stille altfor strenge Fordringer med Hensyn til den nuværende Kirker, at vi søgte at begrænse disse Fordringer. Den høitærede Minister kunde under Sagens 1ste Behandling stærkere have indbegaaet de enkelte Ændringer, som vi havde stillet; han kunde ogsaa til denne 3die Behandling have foreslaaet Ændringer om, at de Enkeltheder skalde udgaae, som han ansaae uhensigtsmæssige han kunde i det andet Thing søge at raade Bod paa de enkelte Tilfælde, hvor han mener, at vi ere gaaede Kirkerne for nær, men at udslutte det Hele og bringe Alt igjen tilbage i den forrige Uvisshed og udstede en Instrux, der aldeles ikke tager Hensyn til Alt det, Landsstinget har tilkjendegivet som sin Mening om det, der nu kan fordres, vilde jeg ansæe lidet hensigtsmæssigt. Dersom Loven udkommer, er der, naar Tidens Fordringer stige, og saadanne Kirker kunne afgive større Indtægter, fordi Kornet i visse Tidsrum vil vore i Værdi, ikke affaaet Leilighed til da at stille større Fordringer ved en ny Lov.

Clausen: Jeg maa tillade mig at anføre et Par Ord til Anbefaling af det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet til § 7, for det Tilfælde, at Paragraphen bliver staaende. Det